

Haydamaky, Eldorado

В нудний океан пішов корабель
з людьми, що втекли від своїх земель.
Бо власна земля — холодна й німа,
бо власна земля, як завжди,— тюрма,
і краще всюди, де нас нема.

- Ельдорадо!

Люди сіли на свій корабель
і поїхали до фантастичних земель.
Спали на палубі в спеку й мороз,
у щокі їх бив безпритульний трос,
і вночі наступав на ноги матрос.

Люди снили місцями веселих озер
і спросоння казали: «Пробачте, сер!»
А матрос сміявся, й плював за борт,
і мріяв про черговий п'яний порт,
щоб випить з дівчатками, хай їм чорт.

- Ельдорадо!

Покинули люди свій корабель
і злізли на землю чужих земель.
Останні центи спустили в порту,
останню кишеню визнали за пусту
і стали шукати свою мету.

ПРИСПІВ: (хор: - Ельдорадо!)

Чи власна земля — холодна й німа?
Чи власна земля — назавжди тюрма?
А краще — всюди, де нас нема?
- Де нас нема...

Шукаю чи ні я твоїх Ельдорад?
Навряд чи шукаю, бо не один
з таких попадає на сірий тин —
в міцний і жорстокий карантин.
В дурний океан іде корабель
з тобою, що втік від своїх земель.
Бо власна земля — холодна й німа,
Бо власна земля — назавжди тюрма,
І краще всюди, де нас нема...